

U S T A W A

z dnia 4 lutego 1920 roku

o przyznaniu dla b. wojskowych armji rosyjskiej i austriackiej, jak też dla wdów i sierot po nich nadzwyczajnego dodatku drożyznianego do zasiłków emerytalnych.

Art. 1. Moc ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. oraz moc ustawy z dnia 8 stycznia 1920 r. „o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonariuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich oraz księży emerytów nadzwyczajnego dodatku drożyznianego” (Dz. Praw № 65 z 1919 roku pozycja 392 i Dz. Ustaw № 4 z 1920 r. pozycja 18), rozciąga się na b. wojskowych (oficerów, duchownych, urzędników wojskowych i szeregowców) b. armji rosyjskiej i austriackiej, o ile pobierają ze Skarbu Polskiego emeryturę lub zasiłki z tytułu służby swej w armjach odnośnych państw zaborczych, oraz na wdowy i sieroty po nich, o ile te ostatnie pobierają ze Skarbu Polskiego pensję wdowią albo sierocą z tytułu służby ich mężów lub ojców w jednej ze wspomnianych wyżej armji.

Art. 2. Wypłata dodatku drożyznianego, wymienionego w art. 1, ma być uskuteczniiana, począwszy od 1 lipca 1919 roku.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Tramposyński

Prezydent Ministrów:

Ł. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

Grabski